

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

21 юни 2012 година *

„Обжалване — Публичен достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 5 — Обхват — Документи, произхождащи от държава членка — Противопоставяне на тази държава членка на оповестяването на посочените документи — Обхват на извършваната от институцията и съда на Съюза проверка на мотивите за противопоставянето, изтъкнати от държавата членка — Представяне на спорния документ на съда на Съюза“

По дело C-135/11 P,

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 16 март 2011 г.,

IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, установено в Хамбург (Германия), за което се явяват S. Crosby и S. Santoro, advocaten,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват г-жа С. О'Reilly и г-жа Р. Costa de Oliveira, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Дания,

Република Финландия,

Кралство Швеция,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský (докладчик), г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н E. Juhász и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н Р. Cruz Villalón,

секретар: г-н А. Calot Escobar,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 1 март 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH (наричано по-нататък „IFAW“) иска от Съда да отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 януари 2011 г. по дело IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Комисия (T-362/08, Сборник, стр. II-11, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля подадената от него жалба за отмяна на решението на Европейската комисия от 19 юни 2008 г. (наричано по-нататък „оспорваното решение“), с което му се отказва достъп до документ, предаден на тази институция от германските власти в рамките на процедура за декласиране на защитена територия в съответствие с Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109).

Правна уредба

- 2 Член 255, параграфи 1 и 2 ЕО гласи:

„1. Всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище в държава членка, има[т] право на достъп до документите на Европейския парламент, Съвета и Комисията, при спазване на принципите и условията, които следва да бъдат определени в съответствие с параграфи 2 и 3.

2. Общите принципи и ограничения, основани на публичния или личния интерес, които регламентират упражняването на правото на достъп до документите, се определят от Съвета, който действа в съответствие с процедурата, посочена в член 251, в срок до две години от влизането в сила на Договора от Амстердам“.
- 3 Декларация № 35 относно член [255], параграф 1 [ЕО], приложена към Заключителния акт на Договора от Амстердам, гласи:

„Конференцията постига съгласие, че принципите и условията, посочени в член [255], параграф 1 [ЕО], ще позволят на държава членка да отправя искане до Комисията или Съвета да не уведомяват трета страна за документ, произхождащ от тази държава, без нейното предварително съгласие“.
- 4 Съгласно член 19, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) този регламент се прилага от 3 декември 2001 г.
- 5 Съображения 2, 4 и 10 от Регламент № 1049/2001 имат следното съдържание:

„(2) Откритостта дава възможност на гражданите да участват в процеса на вземане на решения и е гаранция за по-голяма законност, ефективност и отговорност на [администрацията по отношение] на гражданите в демократична система. Откритостта допринася за засилване

на принципите на демокрация и за спазването на основните права, както е определено в член 6 от Договора за създаване на ЕС и в Хартата за основните права на Европейския съюз.

[...]

(4) Настоящият регламент цели да [при]даде възможно най-[широко действие] на правото на публичен достъп до документите и да установи основните принципи и ограничения съгласно член 255, параграф 2 от Договора за ЕО.

[...]

(10) За да се допринесе за по-голяма откритост в работата на институциите, Европейският парламент, Съветът и Комисията трябва да предоставят достъп не само до документите, изготвени от институциите, но и до получените от тях документи. В този контекст е препоръчително да се припомни, че Декларация № 35 [...] предвижда, че една държава членка може да изиска от Комисията или от Съвета да не предоставя на трети страни документ, [произхождащ] от тази държава, без предварителното ѝ съгласие“.

6 Член 1, буква а) от Регламент № 1049/2001, озаглавен „Цел“, гласи:

„Целта на настоящият регламент е:

а) да определи принципите, условията и границите, на базата на съображения за обществен или частен интерес, които регулират правото на достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (наричани по-долу „институциите“), [предвидено] в член 255 от Договора за ЕО, с цел гарантиране на възможно най-широк достъп до документите“.

7 Член 2 от посочения регламент предвижда в параграфи 1 и 3:

„1. Всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или чието седалище според учредителния акт е в държава членка, има[т] право на достъп до документите на институциите, при условие че са спазени принципите, условията и ограниченията, определени в настоящия регламент.

[...]

3. Настоящият регламент се прилага за всички документи, държани от институцията, т.е. които са изготвени или получени от нея и са нейно притежание, във всички области на дейност на Европейския съюз“.

8 Член 3 от същия регламент гласи:

„По смисъла на настоящия регламент:

а) „документ“ означава всякаква информация, която се съдържа на независимо какъв информационен носител (на хартиен носител или в електронна форма, звукозапис, видео-или аудио-визуален запис) и касаеща области, свързани с политиките, дейностите и решенията, които попадат в сферата на компетенциите на съответната институция;

б) „трети страни“ е всяко физическо или юридическо лице или образувание, което се явява външно за съответната институция, включително държавите членки, другите институции или органи на Общността или институции и органи извън Общността, както и трети страни“.

- 9 Член 4 от Регламент № 1049/2001 изброява изключенията от правото на достъп и е формулиран по следния начин:

„1. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването им засяга защитата на:

а) обществения интерес по отношение на:

- обществената сигурност,
- отбраната и военните въпроси,
- международните отношения,
- финансовата, валутната или икономическата политика на Общността или на държава членка;

[...]

3. [...]

Достъпът до документ, съдържащ становища, които са за вътрешно ползване, като част от предварителни обсъждания и консултации на въпросната институция, се отказва, дори и след вземането на решение, когато [оповестяването] на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решения от институцията, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

4. По отношение на документи на трета страна институцията се консултира с третата страна, за да определи дали е приложимо някое от изключенията, предвидени в параграф 1 или 2, освен ако не [е] ясно, че документът [трябва или не трябва да] се оповест[и].

5. Една държава членка може да поиска от институция да не оповестява документ, [произхождащ] от тази държава, без да има предварителното ѝ съгласие.

6. Ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се [оповестяват].

7. Изключенията, както са установени в параграфи 1, 2 и 3, се прилагат само за периода, през който защитата по отношение на съдържанието на документа е обоснована. Изключенията могат да се прилагат за максимален период от тридесет години. В случаите на документи, които са предмет на изключение във връзка със защита на [личния живот] или търговски интереси, и в случай на чувствителни документи може при необходимост този период да е по-голям от определения по-горе“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 10 IFAW е неправителствена организация, работеща в сферата на хуманното отношение към животните и опазване на природата. Тъй като се противопоставя на реализирането на индустриален проект в защитена територия в Германия (наричан по-нататък „разглежданият индустриален проект“), то иска да му бъде даден достъп до различни документи, получени от Комисията в рамките на разглеждането на този индустриален проект, и по-специално някои документи, произхождащи от различни органи във Федерална република Германия.

По подаденото от IFAW първо заявление за достъп до документите

- 11 С писмо до Комисията от 20 декември 2001 г. IFAW иска да му бъде даден достъп до различни документи, получени от тази институция в рамките на разглеждането на този индустриален проект, а именно някои документи, произхождащи от Федерална република Германия и от град Хамбург, както и писмо от 15 март 2000 г. на германския канцлер, адресирано до председателя на Комисията (наричано по-нататък „писмото на германския канцлер“).
- 12 На 26 март 2002 г. Комисията приема решение, с което отказва на IFAW достъпа до исканите документи, тъй като счита, че член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 ѝ забранява да оповестява документите, чието предоставяне се иска, ако няма предварителното съгласие на съответната държава членка.
- 13 На 4 юни 2002 г. IFAW подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на посоченото решение.
- 14 С решение от 30 ноември 2004 г. по дело IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Комисия (T-168/02, Recueil, стр. II-4135) Общият съд отхвърля тази жалба като неоснователна.
- 15 На 10 февруари 2005 г. Кралство Швеция — встъпила страна по делото, по което е постановено посоченото решение — подава до Съда жалба срещу същото.
- 16 С решение от 18 декември 2007 г. по дело Швеция/Комисия (C-64/05 P, Сборник, стр. I-11389) Съдът отменя Решение по дело IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Комисия, посочено по-горе, както и решението на Комисията от 26 март 2002 г.

По подаденото от IFAW второ заявление за достъп до документите

- 17 След постановяване на посоченото по-горе Решение по дело Швеция/Комисия, с писмо до Комисията от 13 февруари 2008 г. IFAW отново иска достъп до документите, получени от тази институция в рамките на разглеждането на въпросния индустриален проект и произхождащи от германските власти.
- 18 С писмо от 20 февруари 2008 г. Комисията потвърждава, че е получила писмото на жалбоподателя от 13 февруари 2008 г.
- 19 На 26 март 2008 г. жалбоподателят приканва Комисията да отговори на неговото заявление от 13 февруари 2008 г.
- 20 С писмо от 7 април 2008 г. Комисията уведомява IFAW, че е в ход консултация с германските власти по повод на оповестяването на поисканите документи.
- 21 На 9 април 2008 г. жалбоподателят отново приканва Комисията да отговори на заявлението му от 13 февруари 2008 г. най-късно до 22 април 2008 г.
- 22 Тъй като Комисията не дава отговор до тази дата, с писмо от 29 април 2008 г. IFAW подава потвърдително заявление.
- 23 На 19 май 2008 г. Комисията уведомява писмено жалбоподателя, че е получила потвърдителното заявление, и заявява, че ще му бъде отговорено в срока, предвиден в Регламент № 1049/2001.

- 24 На 19 юни 2008 г. Комисията приема оспорваното решение относно потвърдителното заявление на IFAW и то му е съобщено на същия ден. С това решение Комисията оповестява всички поискани от жалбоподателя документи, а именно осем документа, произхождащи от град Хамбург и от Федерална република Германия, но отказва да уважи заявлението за достъп по отношение на писмото на германския канцлер, тъй като германските власти се противопоставят на оповестяването на този документ.
- 25 Съгласно оспорваното решение, от една страна, германските власти заявили, че оповестяването на писмото на германския канцлер щяло да засегне защитата на обществения интерес по отношение на международните отношения и икономическата политика на Федерална република Германия по смисъла на член 4, параграф 1, буква а), трето и четвърто тире от Регламент № 1049/2001.
- 26 Всъщност това писмо се отнасяло до поверителна декларация, изготвена единствено за вътрешно ползване, и било свързано с икономическата политика на Федерална република Германия и други държави членки. Оповестяването на този документ щяло не само да засегне поверителността в ущърб на международните отношения между Федерална република Германия, институциите и други държави членки, но и да застраши германската икономическа политика и тази на други държави членки. Вследствие на това достъпът до писмото на германския канцлер трябвало да бъде отказан по силата на член 4, параграф 1, буква а), трето и четвърто тире от Регламент № 1049/2001.
- 27 От друга страна, германските власти посочили, че оповестяването на писмото на германския канцлер щяло да засегне сериозно защитата на процеса на вземане на решения от Комисията по смисъла на член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001.
- 28 Всъщност това писмо се отнасяло до адресирана до Комисията поверителна декларация, изготвена изключително за вътрешно ползване в рамките на разискванията в Комисията, свързани с разглеждането на този индустриален проект. Оповестяването на този документ щяло сериозно да засегне процеса на вземане на решения от Комисията. Вследствие на това изключението, посочено в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001, било приложимо по отношение на писмото на германския канцлер.
- 29 В оспорваното решение Комисията по същество повтаря доводите, изтъкнати от германските власти. Освен това тя проверява дали е налице по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001, който да обосновава оповестяването на това писмо. В конкретния случай тя приема, че не разполагала с никакви данни, от които да може да се изведе наличието на евентуален по-висш обществен интерес по смисъла на посочената разпоредба, който да стои над изискването за защита на процеса на вземане на решения от Комисията.
- 30 Що се отнася до въпроса за частичен достъп до спорния документ, Комисията посочва в оспорваното решение, че по силата на Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, тя била принудена да се съобрази с резултата от консултирането и да откаже достъп до писмото на германския канцлер въз основа на изключенията, изтъкнати от германските власти, и на изложените от тях съображения. След като тези власти се противопоставяли на оповестяването на цялото писмо на германския канцлер, частичен достъп до този документ изобщо не могъл да бъде предоставен въз основа на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 31 На 28 август 2008 г. IFAW подава жалба за отмяна на оспорваното решение, която е отхвърлена с обжалваното съдебно решение.

- 32 В точки 67—88 от обжалваното съдебно решение Общият съд по същество напомня, че член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 издига предварителното съгласие на държавата членка в необходимо условие за оповестяването на документ, произхождащ от нея.
- 33 При все това Общият съд напомня също, че както Съдът е приел в Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, Регламент № 1049/2001 не предоставя на съответната държава членка общо и безусловно право на вето, позволяващо ѝ да се противопоставя на оповестяването на всеки държан от институция документ само по свое усмотрение и без да е длъжна да мотивира решението си, единственото поради обстоятелството че посоченият документ произхожда от тази държава членка. Всъщност член 4, параграф 5 от този регламент позволява на съответната държава членка да се противопостави на оповестяването на произхождащи от нея документи само въз основа на материалните изключения, предвидени в параграфи 1—3 от този член, и като мотивира надлежно позицията си в това отношение.
- 34 Ето защо според Общия съд, преди да откаже достъпа до документ, произхождащ от държава членка, Комисията трябва да провери дали последната е основала своето противопоставяне на материалните изключения, предвидени в посочения член 4, параграфи 1—3, и дали е мотивирала надлежно позицията си в това отношение.
- 35 Накрая, в точки 84—88 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че тъй като в конкретния случай става въпрос за отказ на достъп до произхождащ от държава членка документ, направен въз основа на изтъкнати от последната мотиви за противопоставяне, не е необходимо да се решава въпросът дали, освен чисто формалната проверка за наличието на мотиви за отказа на достъп от държавата членка и за позоваването на изключенията по член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001, Комисията е била длъжна да извърши ограничена проверка или пълна проверка на мотивите за противопоставянето, изтъкнати от държавата членка.
- 36 Всъщност Общият съд приема, че ако има съответствие между, от една страна, решението на Комисията относно оповестяването на документ, произхождащ от държава членка, и от друга страна, позицията на последната, изразена на основание член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001, единственият релевантен вид проверка е този, който съдът на Съюза е оправомощен да извърши по отношение на решението на Комисията, с което се отказва достъп до съответния документ.
- 37 На второ място, по-специално в точки 101—127 от обжалваното съдебно решение, Общият съд преценява основателността на отказа на Комисията да даде достъп до писмото на германския канцлер.
- 38 Най-напред, в точка 103 от обжалваното съдебно решение той напомня, че в настоящия случай на отказ на Комисията да даде достъп до документ, произхождащ от държава членка, на основание член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001, прилагането на свързаните с обществения интерес изключения по член 4, параграф 1, буква а) от същия регламент се основава на материалната преценка на държавата членка, а не на тази на Комисията.
- 39 По-нататък, в точки 105 и 106 от обжалваното съдебно решение той посочва, че що се отнася до обхвата на контрола за законосъобразност на такова решение от страна на съда на Съюза в рамките на прилагането на едно от материалните изключения, посочени в същия член 4, параграф 1, буква а), на Федерална република Германия следва да се признае широка свобода на преценка, за да определи дали оповестяването на документи, спадащи към областите, обхванати от посочените изключения, може да засегне обществен интерес.
- 40 Въз основа на това в точка 107 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че упражняваният от съда на Съюза контрол трябва да се свежда до проверката за спазването на процесуалните норми и изискването за мотивиране, за точното установяване на фактите, както и за липсата на явна грешка в преценката или на злоупотреба с власт.

- 41 След като упражнява този контрол, Общият съд стига до извода, че преценката, че оповестяването на писмото на германския канцлер може да засегне защитата на обществения интерес по отношение на икономическата политика на Федерална република Германия, не се основава на явна грешка на германските власти. Ето защо в точка 138 от обжалваното съдебно решение той прави извода, че на основание изключението, свързано със защитата на обществения интерес по отношение на икономическата политика на държава членка, съдържащо се в член 4, параграф 1, буква а), четвърто тире от Регламент № 1049/2001, Комисията основателно е отказала въпросното оповестяване вследствие на противопоставянето на тази държава членка по силата на член 4, параграф 5 от същия регламент.
- 42 Накрая, след като IFAW го приканва в рамките на събирането на доказателства да задължи Комисията да представи писмото на германския канцлер, Общият съд отказва да разпореди представянето на този документ, тъй като счита, че може да се произнесе надлежно по жалбата въз основа на исканията, правните основания и доводите, развити в хода на производството.

Искания на страните

- 43 IFAW иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение, както и оспорваното решение, и
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, свързани както с първоинстанционното производство, така и с производството по обжалване.
- 44 Комисията иска:
- жалбата да бъде отхвърлена и
  - IFAW да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 45 В подкрепа на искането си за отмяна на обжалваното съдебно решение жалбоподателят изтъква две правни основания, които са изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд, на първо място, при тълкуването на член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001, и на второ място, тъй като не извършва пълна проверка на писмото на германския канцлер, за да провери основателността на мотивите за отказа на достъп до този документ.

По първото правно основание

- 46 С първото си правно основание IFAW по същество твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не е приел, че предвид документа, чието оповестяване е отказано от съответната държава членка, Комисията е трябвало да извърши цялостна преценка на мотивите за противопоставянето, които са изтъкнати от държавата членка въз основа на изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001.

Доводи на страните

- 47 IFAW твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че нито е необходимо, нито е релевантно Комисията да извършва задълбочена преценка на мотивите за отказ, противопоставени от съответната държава членка, нарушавайки по този начин член 4,

параграф 5 от Регламент № 1049/2001, както последният е тълкуван от Съда. Така според жалбоподателя, освен проверката дали тази държава членка е мотивирала противопоставянето си, Комисията е трябвало да провери, от една страна, дали тези мотиви имат връзка с изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, и от друга страна, да прецени *in concreto* дали изтъкнатите изключения и мотиви са приложими за съответния документ.

48 В писмената си защита Комисията твърди, че е проверила дали на пръв поглед изключенията и мотивите са изтъкнати основателно с оглед на обстоятелствата в конкретния случай, и тъй като това е било така, тя твърди, че е изложила причините, които са мотивирали решението ѝ за отказ.

Съображения на Съда

49 В самото начало следва да се напомни, че както следва от съображение 4 и от член 1 от Регламент № 1049/2001, последният цели да придаде възможно най-широко действие на правото на публичен достъп до документите, държани от институция. По силата на член 2, параграф 3 от посочения регламент това право обхваща не само документите, изготвени от институция, но и тези, получени от нея от трети страни, сред които са държавите членки, както изрично е уточнено в член 3, буква б) от същия регламент.

50 Въпреки това Регламент № 1049/2001 предвижда в член 4 изключения от правото на достъп до документ. По-специално параграф 5 от този член гласи, че държава членка може да поиска от институция да не оповестява документ, произхождащ от тази държава, без да има предварителното ѝ съгласие.

51 В конкретния случай Федерална република Германия е упражнила възможността, предоставена ѝ с посочения член 4, параграф 5, и е поискала от Комисията да не оповестява писмото на германския канцлер. Тази държава членка е основала своето противопоставяне на изключенията, свързани със защитата на обществения интерес по отношение на международните отношения и на икономическата политика на държава членка, предвидени в член 4, параграф 1, буква а), трето и четвърто тире от посочения регламент, както и на изключението, свързано със защитата на процеса на вземане на решения от Комисията, предвидено в същия член 4, параграф 3, втора алинея. Поради това в оспорваното решение Комисията е основала отказа си на достъп до писмото на германския канцлер на изразеното от германските власти противопоставяне по силата на член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001.

52 В Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, Съдът вече е имал възможност да уточни значението на възражение, направено от държава членка въз основа на посочената разпоредба.

53 Така Съдът подчертава, че тази разпоредба има процесуален характер, тъй като се ограничава до това да предвиди изискване за предварително съгласие на съответната държава членка, когато последната е направила конкретно искане в този смисъл, и се отнася до процеса на вземане на решение от Съюза (Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точки 78 и 81).

54 За разлика от член 4, параграф 4 от Регламент № 1049/2001, който, когато става въпрос за документи, произхождащи от трети страни, дава на последните единствено правото съответната институция да се консултира с тях във връзка с прилагането на някое от изключенията, предвидени в същия член 4, параграфи 1 и 2, то параграф 5 от този член издига предварителното съгласие на държавата членка в необходимо условие за оповестяването на документ, произхождащ от нея, ако тази държава членка поиска това.

55 Така Съдът е приел, че когато държава членка е упражнила предоставената ѝ от член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 възможност да поиска произхождащ от тази държава конкретен документ да не се оповестява без предварителното ѝ съгласие, евентуалното оповестяване на този документ от институцията изисква предварителното получаване на съгласие от посочената държава членка (Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точка 50).

- 56 Следователно a contrario институцията, която няма съгласието на съответната държава членка, не е оправомощена да оповестява съответния документ (Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точка 44). Поради това в конкретния случай решението на Комисията по заявлението за достъп до писмото на германския канцлер е зависело от взетото от германските власти решение при приемането на оспорваното решение.
- 57 Въпреки това съгласно точка 58 от Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 не предоставя на съответната държава членка общо и безусловно право на вето, с което да може да се противопоставя на оповестяването на всеки държан от общностна институция документ само по своя преценка и без да е нужно да мотивира решението си, единствено поради обстоятелство че посоченият документ произхожда от тази държава членка.
- 58 Съгласно точка 76 от Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, упражняването на предоставеното с член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 право на съответната държава членка е ограничено от изброените в параграфи 1—3 от същия член материални изключения, като в това отношение на тази държава членка се признава само право да участва при взимане на решението на институцията. По този начин предварителното съгласие на съответната държава членка, на което се позовава член 4, параграф 5, не наподобява право на вето по нейна преценка, а форма на задължително становище за липсата на основания за прилагането на изключение, изведени от параграфи 1—3 от същия член. Следователно така установеният с въпросния член 4, параграф 5 процес на вземане на решения изисква съответната институция и съответната държава членка да се придържат към предвидените в същите параграфи 1—3 материални изключения (Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точка 83).
- 59 От това следва, че член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 позволява на съответната държава членка да се противопостави на оповестяването на произхождащи от нея документи само въз основа на материалните изключения, предвидени в параграфи 1—3 от този член, и като мотивира надлежно позицията си в това отношение (Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точка 99).
- 60 Що се отнася в дадения случай до значението на член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 за сезираната институция, следва да се напомни, че в точка 94 от Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, Съдът вече е приел, че по отношение на заявителя намесата на съответната държавата членка не засяга характера на акт на Съюза на решението, което впоследствие е адресирано до него от институцията в отговор на заявлението за достъп, свързано с държан от нея документ, с което заявителят я е сезирал.
- 61 Следователно сезираната институция в качеството си на автор на решението за отказ на достъп до документи е отговорна за неговата законосъобразност. Така Съдът приема, че тази институция не може да приеме противопоставянето от страна на държава членка на оповестяването на произхождащ от последната документ, ако това противопоставяне изобщо не е мотивирано или ако мотивите, въз основа на които държавата отказва достъпа до съответния документ, не се отнасят до изброените в член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001 изключения (Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точка 88).
- 62 Следователно, преди да откаже достъпа до документ, произхождащ от държава членка, съответната институция трябва да провери дали последната е основала своето противопоставяне на материалните изключения, предвидени в член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001, и дали е мотивирала надлежно позицията си в това отношение. Ето защо в процеса на приемане на решение за отказ на достъп Комисията трябва да се увери, че такива мотиви съществуват, и трябва да ги посочи в решението, което приема в края на процедурата (Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точка 99).

- 63 От друга страна, противно на твърденията на IFAW, сезираната институция не трябва да извършва цялостна преценка на решението на съответната държава членка за противопоставяне, упражнявайки контрол, който би надхвърлил проверката само за наличие на мотиви, позоваващи се на изключенията по член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001.
- 64 Всъщност изискване за такава цялостна преценка би могло да доведе до положение, при което след извършването ѝ сезираната институция неправилно може да предостави на заявителя съответния документ, въпреки надлежно мотивираното по смисъла на точки 61 и 62 от настоящото решение противопоставяне от страна на държавата членка, от която произхожда документът.
- 65 Следователно IFAW неоснователно твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приел, че предвид документа, чието оповестяване е отказано, Комисията е трябвало да извърши цялостна преценка на мотивите за противопоставянето, които са изтъкнати от държавата членка въз основа на изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001.
- 66 Поради това първото правно основание, изтъкнато от IFAW в подкрепа на жалбата му, следва да бъде отхвърлено.

По второто правно основание

- 67 С второто си правно основание IFAW по същество твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че може да упражни контрола, който му е възложен, без самият той да се запознае с документа, чието оповестяване е отказано от Комисията.

Доводи на страните

- 68 Жалбоподателят счита, че Общият съд неправилно е отказал да разпорежи представянето на държаното от Комисията писмо на германския канцлер, след като представянето на този документ е било абсолютно необходимо, за да може Общият съд сам да извърши проверка за реалното наличие и съответно приложимостта на противопоставените от тази институция изключения, за да обоснове решението си да откаже оповестяването на това писмо, и които изключения първоначално са били изтъкнати от Федерална република Германия. В това отношение жалбоподателят твърди, че Общият съд не е могъл да изпълни тази своя задача, без да е видял, нито анализирал въпросния документ.
- 69 В отговор Комисията твърди, че Общият съд има право по своя преценка да взема решения във връзка със събирането на доказателства, включително във връзка с представянето на документи.

Съображения на Съда

- 70 Видно от точка 87 от обжалваното съдебно решение, според Общия съд прилагането на член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 не е пречка той да упражни контрол върху решението за отказ на Комисията, който излиза извън проверката *prima facie* и налага преценка по същество на приложимостта в конкретния случай на изключенията, предвидени в член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001.
- 71 Тази преценка не е опорочена от никаква грешка при прилагане на правото.
- 72 Всъщност, когато държавата членка мотивирано отказва да разреши достъпа до съответния документ и поради това съответната институция е принудена да отхвърли заявлението за достъп, авторът на последното се ползва от съдебна защита. Съдът на Съюза е компетентен, по искане на заинтересованото лице, получило отказ за достъп от съответната институция, да

провери дали този отказ надлежно е могъл да бъде обоснован с посочените изключения, независимо дали отказът произтича от направената от самата институция преценка на изключенията или от тази на съответната държава членка (вж. в този смисъл Решение по дело Швеция/Комисия, посочено по-горе, точки 90 и 94).

- 73 Така гаранцията за съдебната защита на заявител, на който сезираната институция отказва достъп до един или повече произхождащи от държава членка документи вследствие на противопоставянето на последната, налага съдът на Съюза да прецени законосъобразността на решението за отказ на достъп *in concreto* (вж. в това отношение Решение от 1 февруари 2007 г. по дело *Sison/Съвет*, C-266/05 P, Сборник, стр. I-1233, точки 33—39), като вземе предвид всички относими обстоятелства, като на първо място са документите, чието оповестяване е отказано. За да се спазва забраната за оповестяване на съответните документи без предварителното съгласие на съответната държава членка, Общият съд трябва да се запознае с тези документи *in camera*, без самите страни да имат достъп до съответните документи, в съответствие с член 67, параграф 3, трета алинея от Процедурния правилник на Общия съд.
- 74 Видно от точки 152 и 153 от обжалваното съдебно решение, Общият съд обаче не е счел за необходимо да разпреди представянето на документа, чието оповестяване е отказано в конкретния случай, а именно писмото на германския канцлер.
- 75 Следователно, в противоречие с посоченото в точка 73 от настоящото решение изискване, след като самият Общ съд не се е запознал с въпросното писмо, той не е бил в състояние да прецени *in concreto* дали достъпът до този документ може законосъобразно да бъде отказан въз основа на изключенията, предвидени в член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001, и съответно да провери законосъобразността на оспорваното решение.
- 76 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателят основателно твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че може да упражни дължимия от него контрол, без самият той да се запознае с документа, чието оповестяване е отказано от Комисията.
- 77 Следователно второто правно основание следва да бъде уважено и поради това обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено в неговата цялост.

По жалбата

- 78 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.
- 79 В конкретния случай фазата на производството не позволява да се постанови решение по делото, поради което то трябва да бъде върнато на Общия съд, който, след като вземе предвид писмото на германския канцлер, да се произнесе по жалбата за отмяна на оспорваното решение, подадена до него от IFAW.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 януари 2011 г. по дело IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Комисия (T-362/08).**

- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по подадената от IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH жалба за отмяна на решението на Европейската комисия от 19 юни 2008 г., с което му се отказва достъп до документ, предаден на Европейската комисия от германските власти в рамките на процедура за декласиране на защитена територия в съответствие с Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.
- 3) Съдът не се произнася по съдебните разноски.

Подписи